

انواع تشنج

تشنج میتواند با از دست رفتن هوشیاری همراه باشد و یا بیمار هوشیاری خود را حفظ کند . در مواردی که هوشیاری به طور کامل از دست می رود و معمولاً فرد به روی زمین می افتاد، حرکات شدید در دستها و پاهای دارد ، بی اختیاری ادرار و مدفوع دارد و تنفس وی دچار مشکل شده و به سختی و با صدای خرخرنفس میکشد . معمولاً در یک یا دو دقیقه این حالت برطرف میگردد اما ممکن است طولانی شود که طبیعتاً خطرناک تر و مهمتر خواهد بود .

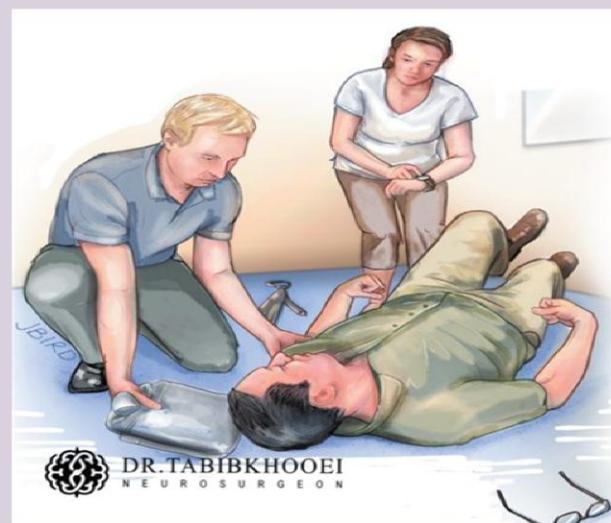
اگر فرد هوشیاری خود را از دست ندهد ممکن است علائمی مثل حرکت غیرعادی در یک دست یا یک پا ، عدم توانایی در صحبت کردن ، خیره شدن به یک نقطه ، گزگز در قسمتی از بدن ، احساس بوی بد یا طعم عجیب در دهان ، حرکت تکراری در یک اندام مثلاً مالش چشم یا خارج کردن زبان از دهان و حرکت های سریع و ناگهانی چشم ها و ... داشته باشد .

تشنج چیست؟؟؟

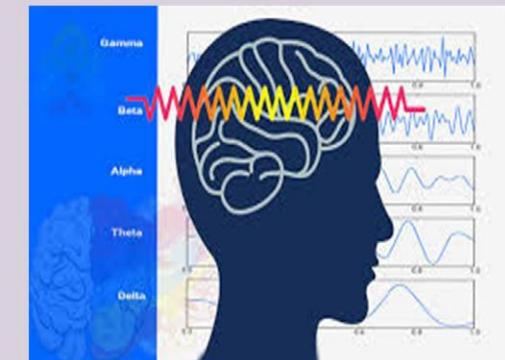
تشنج فعالیت مغزی است بدون کنترل انسان که می تواند به صورت از دست رفتن هوشیاری و یا بیمار هوشیار باشد .

عوامل ایجاد کننده تشنج

- تومورهای مغزی - سکته مغزی - ضربه به سر -
- فشارخون بالا - تب - پایین بودن قند خون -
- مصرف الکل / مواد مخدر - خونریزی مغزی -
- ارث

خودمراقبتی در تشنج

تهییه و تنظیم : فرزانه بهرامی
(مسئول آموزش سلامت همگانی)

کد پمفت: RH.PM1.P1۸

اسفند ۱۴۰۱

در صورت بوجود آمدن علائم زیر با اورژانس ۱۱۵ تماس بگیرید:

- اگر تشنج بیشتر از سه دقیقه طول کشید.
- اگر بیمار بعد از تشنج به هوش نیامد.
- اگر بیمار پشت سر هم دچار تشنج شد.
- اگر فرد برای اولین بار تشنج کرده است.
- اگر شخص باردار می‌باشد.

چگونه می‌توانیم از تشنج جلوگیری کنیم؟

- در بسیاری از موارد تشنج قابل پیشگیری نیست ولی جهت کاهش رخ دان تشنج میتوانید موارد زیر را انجام دهید:
- به اندازه کافی بخوابید.
- به طور منظم ورزش کنید.
- رژیم غذایی سالم داشته باشید.
- به میزان کافی آب بنوشید.

درمان

بیشتر بیماران را میتوان با داروهایی تحت عنوان ضد تشنج ها درمان کرد. بنابراین استفاده منظم از داروها مطابق نظر متخصص مهم است.

اگر حین تشنج فک و دهان بیمار قفل شده بود بهتر است از فشار آوردن برای باز کردن دهان خودداری کنید زیرا باعث آسیب به دهان و دندان بیمار میشود.

در صورت امکان بیمار را به پهلو بخوابانید و سر او را کمی به طرف جلو خم کنید.

خودمراقبتی بعد از ایجاد تشنج

دهان بیمار را کنترل نمایید که مسیر هوا بسته نباشد (زبان، لقمه، دندان شکسته و...)

قرار دادن بیمار در وضعیت خوابیده به پهلو.

معمولًا بعد از تشنج های بزرگ بیمار مدتی دچار گیجی شده و مدت زمان کمی قطع تنفس به وجود می‌آید.

آشنا کردن بیمار نسبت به محیط پس از هوشیار شدن.

حفظ خونسردی و آرامش در بیمار پس از تشنج.

خودمراقبتی در زمان ایجاد تشنج

فرد را به محیطی خلوت و ساکت ببرید.

بهتر است بیمار روی زمین قرار بگیرد و سعی کنید آسیبی به سر بیمار وارد نشود و از یک بالشت نرم زیر سر بیمار استفاده شود.

در صورتی که بیمار لباس تنگ پوشیده، بهتر است این لباس ها را خارج کنید.

هیچ تلاشی برای گرفتن دست و پای بیمار در زمان تشنج نکنید.